Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887. Wydano i rozesłano dnia 15. Stycznia 1887 Część I.

Nr. 1.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1886, L. 70042.

Wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 26. Października r. b. L. 16188/3398 IV. podaje się do powszechnej wiadomości 1szy dodatek, zmieniający niektóre postanowienia II. części „przepisów ewidencyjnych, tyczących się gażystów w rezerwie z roku 1881“, ogłoszonych w Dz. ustaw i rozp. kr. z r. 1882, Nr. 49. część XII.

I. Dodatek

„do II. części przepisów ewidencyjnych dla gażystów w rezerwie z roku 1881.“

w §. 30. zmienia się tekst punktu 6. jak następuje:

„Inne wojskowe meldowania, do których gażysta w rezerwie jeszcze jest obowiązany, są w punkcie 267 *b*) regulaminu służbowego dla c. k. armii I. część — względnie w §. 13. regulaminu służbowego dla c. k. marynarki część II. zawarte.

Przepisane meldowanie o czasowej zmianie pobytu, trwającej dłużej jak cztery tygodnie — należy oprócz doniesienia podług punktu drugiego tegoż paragrafu, uskutecznić nadto w komendzie placu względnie wojskowej komendzie stacyjnej miejsca pobytu wówczas, jeżeli miejsce to nie jest zarazem siedzibą urzędową właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy. Oprócz tego obowiązani się ci gażyści, w których miejscu pobytu znajduje się oddział wojska (zakładu wojskowego) lub części tegoż, do którego

wedle karty przeznaczenia na wypadek mobilizacyi do służby są przeznaczeni, zameldować się u komendanta tegoż oddziału wojskowego (zakładu wojskowego) względnie komendanta części tegoż.

Wreszcie obowiązani są ci gażyści w rezerwie, którym podczas pobytu za granicą noszenie munduru wojskowego wyjątkowo jest dozwolone, przedstawić się w mundurze wojskowej władzy stacyjnej miejsca pobytu, a w tych miejscowościach, w których znajdują się c. i k. władze reprezentacyjne, także i tym władzom w mundurze wojskowym".

W §. 39. wstępują w miejsce punktu 1. następujące postanowienia:

„Przy wojskowo-służbowych czynnościach są gażyści w rezerwie obowiązani występować w przepisanym mundurze wojskowym.

Duszpastérze wojskowi w rezerwie, mogą jednakże i przy meldowaniach, które uskutecznić mają w myśl §. 30., używać ubioru duchownego, przez dyecezyalne, zakonne lub inne rozporządzenia tymże przepisanego.

Oprócz tego dozwolonem jest noszenie munduru wojskowego gażystom w rezerwie, którzy byli oficerami z powołania (duszpasterzami lub urzędnikami wojskowymi) przy odpowiednich okolicznościach, podczas gdy tym, którzy nie byli oficerami z powołania, duszpasterzami lub urzędnikami wojskowymi, używać wolno munduru w stosunku pozasłużbowym tylko przy uroczystych okolicznościach.

Do takich okoliczności należą:

Festyny i uroczystosci na Najwyższym Dworze, czysto wojskowe i o charakterze oficyalnym uroczystości, w których biorą udział naczelnicy politycznych i innych państwowych władz w swym urzędowym charakterze, dalej te uroczystości, które na cześć jednego z członków Najwyższego Cesarskiego Domu urządzane bywają, w końcu w wypadkach towarzyskiego zgromadzenia korpusu oficerskiego pewnego garnizonu lub pewnej części tegoż.

Gażyści w rezerwie, piastujący urząd cywilny, niemogą podczas urzędowania w tym charakterze, używać munduru wojskowego.

Gażystom w rezerwie, występującym w mundurze, przysługują wszelkie honorowe prawa i ciężą na nich obowiązki czynnego oficera (duszpasterza lub urzędnika wojskowego); obowiązani są przeto podług przepisów być umundurowani.

Z pojęciem karności wojskowej nie da się pogodzić, aby osoby stanu wojskowego w mundurze brały udział w publicznych zgromadzeniach lub demonstracyach, mających cechę polityczną. Takie uczestnictwo jest więc wszystkim występującym w mundurze wojskowym oficerom, duszpastérzom wojskowym i urzędnikom wojskowym w rezerwie zabronione. Ten sam zakaz obowiązuje także należących do marynarki, (punkt 46. regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część).

W §. 42. odpada drugie zdanie punktu 2. a w miejsce punktu 3. wstępują następujące postanowienia:

3. Wszyscy gażyści w rezerwie podlegają wojskowym dyscyplinarno-karnym przepisom: w wypadkach nieusprawiedliwionego przekroczenia obowiązku jawienia się przy raporcie głównym (dodatkowym) i w ogóle podczas tego raportu; jeżeli noszą mundur wojskowy, a w szczególności jeżeli w tymże dopuścili się wykroczenia przeciw wojskowemu stosunkowi przełożeństwa lub podległości lub dopuścili się przekroczenia przepisów o umundurowaniu, wreszcie i wtedy, jeżeli zaniedbali przepisanych meldunków wojskowych (§. 30. punkt 6.).

W §. 43. punkt 4. alinea 2. odpadają następujące słowa: „według punktu 651. *b*) i 653. regulaminu służbowego dla c. k. armii I. część, dalej punktu 477 i 478 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej II. część.